

[Krag.]

terne til Afslutning af nye Akkorder, vil det dog kunne medføre ret uoverskuelige Vanskeligheder, hvis denne Lovgivning med Dagen i Dag udløber, saa at vi den 1. Maj er ude i et Tomrum. Ud fra disse Betragtninger har vi, som sagt, erklæret os villige til at medvirke til den kortest mulige Forlængelse af denne Lovgivning under Hensyn til Plejen af det Formaal, som vi ved denne har for Øje; og kunde der være opnaaet Enighed derom, vilde vi ogsaa have været villige til at gaa med til en Dato, som laa noget forud for den, som vi i vort Ændringsforslag har tilladt os at foreslaa, nemlig 1. September.

Naar vi er blevet staaende ved denne Dato — da der ikke har kunnet findes Tilslutning til en tidligere —, er det ogsaa ud fra rent rationelle Betragtninger, idet den 1. September med Hensyn til Landbrugsøkonomien ligesom udgør et Skæringspunkt mellem de Perioder, der er særlig præget af Udgifter, og den Periode, hvor Indtægterne paa Grundlag af den nye Høst begynder at flyde. Vi maa derfor være af den Opfattelse, at den, der i det hele taget møder betydelige økonomiske Vanskeligheder, som gør, at han ikke kan klare sine Forpligtelser, vil være klar over dette før den 1. September, og hvis han da melder sig til Akkord, vil han jo være beskærmte 16 Uger frem i Tiden, altsaa mere end Aaret ud, medens paa den anden Side den, som ikke har fremsat en saadan Begæring inden den nævnte Dato, under Hensyn til den Indkomstperiode, han gaar ind i med den 1. September, højst usandsynligt vil komme i Vanskeligheder forud for December Termin.

Derfor foreslaar vi Loven begrænset i Gyldighedstid til 1. September, men vi gaar rigtignok ud fra, at man, naar vi saaledes medvirker til den Forlængelse, som vi skønner er fornøden, saa ogsaa fra Regeringens og Regeringspartiernes Side vil erklære sig rede til at medvirke til at benytte den Frist, der saaledes er givet, til at faa tilvejebragt en virkelig hensigtssvarende Moratorie- og Saneringsordning for Landbruget, som med rimeligt Hensyn baade til Kreditorers og Debitorers berettigede Interesser afgør det Gældsforhold endeligt og det Ejendomsforhold endeligt, som har truet og har været usikkert gennem de senere Aar. Og jeg haaber fra den højtærede Landbrugsminister under denne Forhandling at faa et Tilsagn om, at man med god Vilje ogsaa fra Regeringens Side vil medvirke til Opnaelse af dette Maal, idet Forholdet jo har været dette, at under de Forhandlinger,

der er ført om denne Sag i Tilknytning til forskellige Forslag, som har foreligget siden Sommeren 1934, er vi naaet frem til at staa hinanden saa nær, at de Stridsspørgsmaal, der paa dette Omraade endnu er tilbage, maa kunne finde deres Løsning, og maa kunne finde deres Løsning inden saa grumme lang Tid. Den Dag, da en saadan ny Moratorie- og Saneringsordning er gennemført, da er jo den hidtidige Ordning med dens uheldige Virkninger med det samme ophævet, og vi mener, at dette maa kunne lade sig gøre, inden vi naar frem til den 1. September.

Ud fra disse Betragtninger skal jeg da tillade mig at anbefale det høje Ting at stemme for det af Mindretallet stillede Ændringsforslag.

A. C. D. Petersen: Det stillede Ændringsforslag gør, at en skadelig Lovgivning kommer til at virke kortere, end den ellers vilde. Som Følge deraf kan mit Parti stemme for den foreslaaede Ændring, medens vi naturligvis ikke kan stemme for de Principper, der er nedlagt i Loven, som jeg gav Udtryk for i mine Udtalelser ved første Behandling.

Jørgen Jørgensen: Det er jo rigtigt, at der ved den nuværende Akkord- og Moratorieordning er adskilligt, som vi fra vor Side heller ikke er tilfredse med, og at vi meget gerne havde ønsket visse Ændringer i denne Lovgivning. Men naar det ærede Medlem Hr. Krag saa ivrigt opfordrer til at søge at faa Spørgsmaalet løst, saa vil jeg dog minde om, at vi i snart et Aar har haft et Forslag til en Gældsordning, en Moratorie- og Akkordordning, liggende til Drøftelse i Rigsdagen, og det har ikke været muligt i Løbet af dette Aar at faa det ærede Medlems Tilslutning til en Forandring, som vi i hvert Fald maatte mene var forsvarlig og var bedre end det, vi havde.

Jeg kan ikke se, at der kan gives en saglig Begrundelse for, at denne Lov skal udløbe den 1. September. Hvis Rigsdagen inden den Tid bliver enig om en Ændring i den gældende Lovgivning, har det jo ingen praktisk Betydning, at den nuværende Ordning løber til Januar, idet en ny Lov selvfølgelig kan træde i Kraft paa et tidligere Tidspunkt; og hvis man ikke kan enes om en tilfredsstillende Løsning, vil jeg anse det for ganske uforsvarligt at lade Loven udløbe paa et Tidspunkt, hvor Rigsdagen ikke er inde, og hvor der ikke er nogen Mulighed for, at vi kan undgaa